

Решение № 74

Номер 74 Година 26.06.2020 Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 11.06 Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Мария Славчева

Гражданско I инстанция дело

номер 20195430100177 по описа за 2019 година

И за да се произнесе, взе в предвид следното:

Предявени са обективно и субективно съединени искиове с правно основание чл. 45 ЗЗД, вйъв вр. с чл.52 от ЗЗД.

По изложените в исковата молба обстоятелства А. Х. Ч. е поискал да бъдат осъдени ответниците О. Х. Ч. и Р. И. К. да му заплатят сумата от 2 000 лева лева, представляваща обезщетение за причинените му на 31.03.2018г. в местността „Кулето“, находяща се в кв.“. Р. в гр. М. **заедно в съучастие на лека телесна повреда** изразяваща се в болки и страдания от нанесени удари и причинени контузия на главата, контузия на гръдния кош и кръвонасядания на двете ръце, довели до болки и страдания,без разстройство на здравето,извън случаите на чл. 128 и 129 НК по смисъла на чл. 130 ал. 1 НК,съгласно СМУ № 20/2018 г на С. лекар при МБАЛ гр. С.,както и затова, че продължително време търпи физически болки от уврежданията, безсъние, главоболие, болки в коленете от получените удари. Претендира и деловодните разноски.

В исковата молба се излагат твърдения, че около 07.30ч. на 31.03.2018г. ищецът и съпругата му А. Ч.отишли в местността „Кулето“, находящ се в кв. “. Р. в гр. М., за да го почистят и подготвят за оран. Около 09.00 ч. пристигнали О. Х. Ч. и Софка Миткова Чападжиева, за да почистят тяхната част от имота, а около 11.50 ч. с личния си автомобил „Нисан Примера" с

рег.№ 9623 АН пристигнал и Р. И. К. – зет на Софка Чападжиева и О. Ч.. Съпругата на ищец предупредила Р. К., че той няма право да преминава през ливадата с колата, а по пътя. Тогава Р. К. започнал да изхвърля наредените от нея камъни по границата между имотите, напсувал я и заплашил с думите: „майка ти ще еба, ще те пребия“. Хванал я за дрехата, съборил я на земята и започнал да ѝ нанася удари с юмруци и ритници в областта на лицето, корема и ребрата. Ищцата се развикала „помощ, помощ“, като на помощ се отзовал съпругът ѝ ищецът А. Х. Ч., който е със заболяване на коленете и ползва патерици. Опитал се да я защити от юмруците и ритниците, които ѝ нанасял Р. К.. Тогава се е намесил и О. Х. Ч.. Дватама с Р. съборили А. и започнали да го бият с юмруци и ритници, както налагали с юмруци, и ритници и нея. О. Ч. отправил заплахи спрямо ищецат „ще ви размажем и двамата, тебе и твоя боклук“, а Р. К. се заканил с думите: „дядо дай да ги размажем, няма свидетели, да ги убием, ще ги сложим в сградата“. Както лежал безпомощно на земята О. Ч. и Р. К. му нанесли множество удари с юмруци в областта на коленете, ръцете и тялото, а О. му се заканил, че ще му счупи и двата криви крака.

В това време Асия извадила телефон за да позвъни на тел. 1., но Р. К. издърпал телефона от ръцете ѝ и го захвърлил. Телефонът на съпруга ѝ А. Ч. също бил у нея и тя подала сигнал за нанесение побой на тел. 1.. При възникналото спречкване продължило около 5-6 минути на мястото освен ищцата, А. Ч., Софка Чападжиева, О. Ч. и Р. К. нямало други лица. Сигналът за възникналия скандал е получен в Р. управление - М. около 11.55 ч. на 31.03.2018г. При пристигането на място на полицейските служители С. Х. и В. Д. физическата разправа вече била преустановена. На 01.06.2018г. е извършена проверка на мястото на възникналия на 31.03.2018г. инцидент, за което е изготвен констативен протокол и фотоалбум към него.

След възникналия инцидент със съпругата си посетили ФСМП - М. и ЦСМП - С., като е освидетелстван от съдебния лекар при МБАЛ – С. по негово желание.

Твърди още, че от предоставеното съдебно - медицинско удостоверение №20/2018 г. е видно, че от извършения преглед и от представената медицинска документация се установява, че при инцидента на 31.03.2018г. му е причинена контузия на главата, контузия на гръден кош, кръвонасядане на двете ръце, като писаните травматични увреждания отговарят да са получени така, както е посочено по-горе и в медицинската документация.

В резултат на побоя са му причинени болка и страдание, без разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, по смисъла на чл. 130 ал. 1 от НК. В резултат значително време след случая търпи болки и страдания изразяващи се както във физически болки от уврежданията така и безсъние, главоболие, болки в коленете където получил удари и има заболяване -ревматоиден артрит, което допълнително влошило състоянието му.

Значително се засилили болките в краката поради нанесени удари точно в коленете,където е заболяването му и за което побойниците знаели и умишлено го удряли там. Повече от десет дни не могъл да стъпва дори с патериците си ,с които ходи почти постоянно и не можел да се придвижва поради силните болки от нанесените му удари. Стресът от случилото се и нанесения му побой се е отразил върху психичното му и душевно състояние и довело да напрежение и хипертонични кризи.

Предвид изложеното моли за уважаване на предявените искове. Претендират се направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците О. Х. Ч. и Р. И. К. са депозирали писмен отговор, с който считат предявеният иск за допустим и по същество за неоснователен.

Излагат своята позиция, като твърдят,че за наследственият имот, находящ се в местността „Кулето“ в гр.М. е водено дело между двамата братя А. и О. Чападжиеви,приключило със съдебна спогодба. Към протокола с който е одобрена спогодбата е приложена скица на която е нанесен и пътя за обслужване на двата имота.

А. и Асия Чападжиеви не зачитат влязлата в сила съдебна спогодба и многократно поставят камъни, с които пречат на ответниците да преминават през улицата до техния имот, за което многократно са сигнализирали РП М. и РП С..

Относно инкриминираната дата твърди,че на 31.03.2018г. О. и Софка Чападжиеви имали работа в имота си в местността „Кулето“ и видели, че брат му А. Ч. и неговата съпруга Асие Чападжиева също чистят в имота си, съседен на техния. Последните констатирани, че на пътя са поставени големи камъни с цел да не може да преминават с автомобил през улицата до техния имот. За да не стават разправии със съпругата му премълчали и се заели с работа. След 11.00 часа пристигнал зет им Р. К. с автомобила си за да вземе пчеларския инвентар, който той съхранява в стопанската им сграда, разположена в имота. Поставените камъни на пътя пречели на преминаването с автомобила и по тази причина Р. слезнал от колата и освободил пътя за да може да стигне до стопанската сграда.Когато Р. излезнал от автомобила Асия отишла при Р. крещейки, че няма право да преминава през пътя, за който тя твърдяла, че бил нейна собственост. Докато Асия се разправяла със зет им, се приближил А. и в този момент Асия и А. Чападжиеви били в техния имот. Р. отключвал катинара на сградата и по никакъв начин не желал да разговаря с брат му и с съпругата му Асия Чападжиева. В това време О. Ч. се опитал да покаже на брат си геодезическите знаци, поставени от вещото лице, които се очертавали границите на двата имота. В момента в който се навел да покаже единия от знаците усетил силни удари в гърба си,вследствие на които удари паднал на земята. В този момент Р. К. видял, че А. и Асие Чападжиеви нанасят удари с ръце и ритници на О. в областта на гърба му, Асия се навела и взела

камък тежък поне три килограма, вдигнала го за да го хвърли по О., поради което К. стигнал до Асия, взел камъка от ръцете ѝ и го хвърлил встрани за да предпази тъста си О.. Дватамата с тъщата издърпали О. за да го предпазят от последващи удари с крака и в следващия момент Асия хвърлила по тях някакъв предмет, който впоследствие се оказало, че е мобилен телефон. Р. К. позвънил на тел.1. от собствения си телефон и съобщил, че А. и Асия са нанесли побой над тъста му О.. Малко по-късно на място дошли двама полицаи. Още докато звънял и съобщавал за инцидента на тел.1. А. и Асия Чападжиеви се оттеглили към собствения си имот. О. получил силни болки в кръста вследствие на нанесените удари с юмруци и ритници, поради което го закарали в Бърза помощ, където му направили изследвания и го насочили за хоспитализация в МБАЛ „Братан Шукеров“ гр.С.. В урологично отделение на болницата бил приет на 31.03.2018г, тъй като в урината му имало кръв и бил изписан на 02.04.2018г., с посочена диагноза в епикризата „контузия на десен бъбрек и хсматурия“.

В деня след инцидента - на 01.04.2018г А. и Асия Чападжиеви засаждали картофи в имота си в местността „Кулето“, където са видени и от техни съседи, поради което считат, че се опровергават твърденията в исковата молба, че А. Ч. в продължение на десет дни не е могъл да стъпва дори с патериците си и че не е могъл да се придвижва поради нанесените силни удари.

В представената медицинска документация от страна на ищеца също липсват данни за телесни увреждания. В листа за преглед на пациент в КДБ от 31.03.2018г (датата на инцидента) е посочено, че са констатирани само охлузвания по китките. Увреждания по коляното не са констатирани при прегледа и при направените рентгенови снимки. В издаденото съдебно-медицинско удостоверение (СМУ) №20/2018г от съдебния лекар при МБАЛ „Д. Братан Шукеров“ е посочено : „Коленни стави - двустранно без травматични промени.“ В същото е записано още, че глава, шия, гръден кош, корем, кръстцово-поясна, хълбочна и слабинна област и долни крайници **са без видими травматични увреждания.** В същото СМУ е вписана констатация, че по кожата на двете длани симетрично по тръбната им повърхност се установяват по едно кръвонасядане с петнист характер, синкаво-морав цвят и с размери от по % см.

В този смисъл оспорват заключението на СМУ в което се сочи, че на А. Ч. са причинени контузия на главата и контузия на гръдния кош. В раздел „Обективни данни“ на удостоверението е посочено, че глава и гръден кош са без видими травматични увреждания.

Никой от тримата присъстващи от тяхното семейство не е удрял ищцата или нейния съпруг, тъй като техните действия били насочени единствено за защита на удряния и паднал на земята О. Ч.. В случай, че Р. и Софка не се били намесили двамата нападатели щели да осакатят О. или да му причинят

нещо по лошо.

В съдебно заседание ищецът, лично и Ч. пълномощника си А.М. поддържа изцяло исквете и моли да се уважат, като бъдат осъдени ответниците солидарно да му заплатят процесната сума.Претендира направените разноски.

В съдебно заседание от ответниците лично се явява О. Ч., а Р. К. редовно и своевременно призован не се явява,Пълномощникът на двамата ответници адвокат К. поддържа становище изразено и в писмения отговор за неоснователност на исквете и предлага съдът да ги отхвърли.Претендира направените разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно и с оглед наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа страна следното:

Към исквата молба е приложено Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 04.07.2018година издадено от районна прокуратура гр.М. поради липсата на данни за осъществено от обективна и субективна страна престъпление по чл.129,ал.1 от НК за причиняване на средна телесна повреда.Прокуратурата приема за установено на инкриминираната дата 31.03.2018година около 12.00часа,в гр.М., м.Кулето, възникнало спречкване между А. Х. Ч. и Асия Хасанова Чападжиева от една страна и от друга О. Х. Ч.,Р. И. К. и Софка Миткова Чападжиева. Приема,че причинените травматични увреждания на А. Х. Ч. и Асия Хасанова Чападжиева и О. Х. Ч. по своите медико-биологични признаци съставляват леки телесни повреди по смисъла на чл.130,ал.1 и ал.2 от НК и липсват обективни признаци за осъществено престъпление по чл.129,ал.1 от НК и извършеното деяние от Р. И. К. и О. Х. Ч. е несъставомерно. Прието е също така, че на лицата А. Х. Ч. и О. Х. Ч. са причинени травматични увреждания, покриващите признаците на лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.1 от НК-разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, а на Хасия хасанова Чападжиева-лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.2 от НК, които деяния са престъпления от частен характер.

От приетите на (л.15 и следващите от делото)документи относно здравословното състояние на ищеца А. Асанов Ч.-съдебно медицинско удостоверение №20/2018година от 03.04.2018година, изготвено по негово желание се установява,че при инцидента на 31.03.2018година му е причинен а контузия на главата ,контузия на гръдния кош,кръвонасядане на двете ръце, като съдебният лекар е подчертал,че видими промени с охлузвания по китките не се констатира,поради наличие на стягаща превръзка.Според съдебният лекар след извършените рентгенографии е издаден лист за преглед на пациент с основна диагноза МКБ-контузия на коляното,като придружаващи заболявания е записано контузия на други части на китката идълънта,като ванамнеза е отбелязано,че се касае за пациент изписан наскоро от ревматология с ревматоиден артрит-множествена локализация на гонартроза

вдясно. Посочено е също така, че описаните травматични увреждания е възможно да са получени както е отразено в предварителните сведения на пострадалия.

Представени са на л.25 и следващите по делото епикриз съответно от 15.02.2016година, декември 2016година, август 2018година, ноември 2018година, са неотнормими, тъй като не касаят релевантния период..

Приета е като доказателство по делото папка №2983М-62 от 02.04.2018година по описа на РУ М. и №292 от 03.04.2018година по описа на РП М., в която освен посочените писмени доказателства са приложени и саморъчни обяснения на описаните по-горе лица, одобрената от районен съд съдебна спогодба между О. и Софка Чападжиеви от една страна, и от друга А. и Асия Чападжиеви относно делба на имоти.

Като писмени доказателства по делото са приети документи относно здравословното състояние на ответника О. Ч. съдебно-медицинско удостоверение изготвено по негово желание № 20/2018г. от 03.04.2018г. и епикриза на О. Х. Ч., видно от които същият е постъпил на 31.03.2018г. ,като при инцидента му е причинена контузия на главата, контузия на гръдния кош, контузия на хълбочно-поясната обсаост, които според съдебния лекар доктор Тодор Добрев, описани травматични увреждания отговарят да са причинени по време и начин, така както е отразено в предварителните сведения на пострадалия и медицинската документация(л.58-63).Постъпил на стационарно лечение в МБАЛ „доктор Братан Шукеров, урологично отделение, с хематурия и оплаквания за болки в дясна абдоминална област, бил е лекуван стационарно, изписан е на 02.04.2018г. – оздравял.

По делото е изслушана и съдебно-медицинска експертиза, неоспорена от страните, по която вещото лице доктор Б. дава заключение, че от наличната по делото документация се установява, че при инцидента на 31.03.2018година на А. Ч. са били причинени контузия на главата, контузия на двете ръце, контузия на коляното, като в резултат на травмата са причинени болка и страдание без разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, като непосредствено след травмата болките са били слаби до умерени и постепенно са отшумели. Според експертизата описаните травматични увреждания е напълно възможно да бъдат получени по начина описан в исковата молба.

В направеното доуточнение в съдебно заседание сочи, че единствено в областта на ръцете имало описани в документите кръвонасядания и в други области нямало такива описани увреждания. Според вещото лице при тези травми, които са причинени на ищеца, болката е от средна до умерена. Вещото лице приема, макар че в сУ е записана дата 26.02.2018година от описаното прави извод, че касае 31.03.2018 г. Според експерта описаните наранявания на А. Ч. могат да бъдат получени при всякакъв тип въздействие върху тях-дали от удар, или дърпане, или падане, точния механизъм не може да се установи. Посочените увреждания са установени само по анамнезата, снета от пациента.

По делото няма свидетели-очевидци на инцидента.

Свидетелят Асия Чападжиева, съпруга на ищеца А. Ч., поради което показанията му следва да бъдат преценени по реда на чл.172 от ГПК установява, че на 31.03.2018 г. отишли да разхвърлят оборска тор в местността „Кулето“ и подготвят имота за оран, като към 09.30 часа след тях дошли Софка и О.-негов брат. Те започнали да чистят съденото на тяхното място в синор. Към 11.00 часа дошъл зетя на О. и Софка – Р. К.. Съпругата на ищеца чистела пред вратата на постройката в тяхното си място и предупредила Р. да не минава с колата през тяхната ливада, а да върви по пътя. Тогава Р. започнал да я псува и да я бие. дошъл О. и започнал да я ритва с краката. Като я съборили на земята започнала да вика съпруга си, който се опитал да я спаси и тогава О. хванал и него съборил, започнал да го удря с юмруци в корема, цялото му лице било в кръв. В този момент и Софка била там, казвала на Р. и на О. да ги оставят, че ще отидат в затвора. Софка започнала да ги дърпа, за да ги защити. Асия се опитала да изкара телефона, за да се обади, но Р. ѝ го взел от ръцете и го хвърлил, но тъй като носела в себе си и неговия телефон, се обадила на дъщеря им и на тел.1.. според свидетеля побоя продължил няколко минути, а Софка като започнала да ги дърпа, те спрели да бият Асия и него. Полицаяте пристигнали на място след около 5 минути. Като видели, че идват полицаите, Софка, О. и Р. започнали да бягат, но полицаите ги спрели и намерили телефона, който Р. хвърлил в едни тръни. Свидетелят установява, че внучката ги закарала в болницата в М., а от М. - в болницата в С.. Свидетелят установява, че преди инцидента жена му лекувала горен зъб вдясно. Според свидетеля на 01.04.2018 г. не са ходили на същото място да подготвят сеене на картофи, може би ходили след два-три дена.

Разпитан свидетелят Рифат Чахаджиев установява, че не е бил на мястото, бил в къщи на терасата, от която се вижда имота, в който били Асия и А. Чападжиеви, О. и Софка Чападжиеви, а по-късно пристигнал Р., а след това и полиция. Свидетелят установява, че Асия, А., О. и Софка били по-рано в имота и работели е на 31.03.2018 г., след което дошъл Р. – зетя на Софка и О., спрял на пътя, спрял с колата пред сградата, излезнал от колата, навел се и местел нещо, но не видял какво точно. Разстоянието от балкона на свидетеля до нивата е 100-120 метра. Свидетелят установява, че после започнали крясъци, основно Асия крещяла. Не чул точно какво казва, чували се само крясъци. Видял, че О. бил наведен на земята, а А. му се нахвърлил отгоре. В този момент Асия не била до тях, а по-вляво, близо до сградата. След това дошла и Асия, О. бил съборен на земята, след което Софка и Р. отшили, дръпнали А. и Асия, вдигнали О. и го придърпали към тяхната врата на постройката. Видял, че А. съборил О. на земята и мисли, че А. нанасял удари на О., А. му се нахвърлил отгоре и О. се свлякъл на земята, Асия като дошла и тя се нахвърлила на О.. Не е видял удари, видял дърпане, крясъците продължавали.

След това Р. и Софка ги разтървали, издърпали О. надясно от неговата позиция, след няколко минути дошла полиция. Свидетелят установява, че неговата къща е до реката, а от другата страна на реката има гробище, пътя за Златоград, и тогава е техния имот. Имало една ябълка в техния имот, но в момента нямала листа и не му пречела да вижда случващото се. Според свидетеля техния имот е на по-високо място от неговата къща.

В хода на разглеждането на делото депозирана показания свидетелите С. Х. и В. Д., които били дежурни полицаи, но не си спомнят нищо за инцидента на инкриминираната дата. Свидетелят Д. установява още, че много пъти по сигнали на ищцата и първия ответник са ходили полицаи и са изготвяли са доклади.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Предявени са субективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 45 ЗЗД за солидарно осъждане на ответниците да заплатят на ищеца обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се болки и страдания в резултат на нанесения му побой от ответниците на 31.03.2018г. в м. Кулето, в общ размер на 2000 лева.

Фактическият състав на деликта включва следните елементи - деяние, което може да се е осъществило с действие или бездействие, противоправност на деянието, настъпили имуществени или неимуществени вреди в резултат на деянието, причинна връзка между деянието и настъпилите вреди и вина, която по силата на оборимата презумпция, предвидена в чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага до доказване на противното. Деянието е противоправно, когато нарушава общата забрана да не се вреди другиму. Вредата в случая е неимуществена представлява накърняване на телесната цялост и здраве, душевност и психическо състояние на ищеца, изразяващи се в претърпени болки и страдания от нанесения ѝ побой на 31.03.2018г. и е пряка и непосредствена последица от него.

По смисъла на чл. 52 ЗЗД размера на дължимото обезщетение за неимуществените вреди се определя от съда по справедливост, като справедливостта не е абстрактно понятие, а се свързва с преценката на конкретно обективно настъпили обстоятелства и с оглед личността на пострадалия. Следва да се имат в този смисъл предвид указанията, дадени от Пленума на ВС на РБ в Постановление № 4 от 1968 г.

Така предявените обективно и субективно съединени иски от пълнолетно дееспособно лице срещу две други пълнолетни дееспособни лица за присъждане при условията на солидарност на обезщетение за причинени вреди от непозволено увреждане, поради което са налице предпоставките за разглеждане на исковите по същество и срещу двамата ответници.

За да е основателен един иск с правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, следва по несъмнен начин по делото да се установи кумулативното наличие на

следните няколко предпоставки- деяние, противоправност, вреда, причинна връзка и вина, като липсата на дори един елемент от фактическия състав на деликта води до отхвърляне на претенцията. За да бъдат солидарно осъдени двамата ответници да заплатят търсената сума на ищеца, следва да е налице хипотезата на чл. 53 от ЗЗД – увреждането да е причинено и от двамата, като да не може да се отграничи приносът на всеки от тях досежно причинените на ищеца вреди.

От събраните по делото доказателства, осъдени в тяхната съвкупност се установява съществуващ спор между А. Ч. и неговата съпруга А. Ч. от една страна и от друга между брат му О. Ч. и неговата съпруга Софка Чападжиева, възникнал по повод ползването наследствен имот в м. “Кулето” кв. Малка река в гр. М., попадащ в УПИ, кв. 103 по ПУП на гр. М., който имот представлява масивна едноетажна сграда с помещения и принадлежаща земя към нея. Липсват категорични доказателства относно твърдяната физическа саморазправа от страна на ответниците на посочената в исковата молба дата 31.03.2018 година и място в м. “Кулето” кв. Малка река гр. М. спрямо ищцата.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля Асия Чападжиева съпруга на ищеца, предвид тяхната заинтересованост. Освен това на съда му е служебно известно, че същата е ищец по гр. д. №175 по описа на Мадански районен съд за 2019 година, по предявен от нея иск по чл. 45 от ЗЗД относно причинени му неимуществени вреди срещу настоящите ответници при възникналия конфликт на 31.03.2018 година, в м. “Кулето”, кв. Малка река, гр. М.. Това обосновава извод за нейната предубеденост и пристрастност относно конфликта, макар да има частични лични възприятия на пряк очевидец, както и пресъздадена от съпруга ѝ ситуация, която е съвсем естествено да е разказана в нейна полза.

Представената медицинска документация - съдебно-медицинско удостоверение и амбулаторен лист, които установяват, че пациента е изписан наскоро с ревматоиден артрит, множествена локализация на гонартроза в дясно, с констатирана и видим промени с охлузвания по китките, по коляното не се констатира, поради наличие на стягаща връзка и са послужили на вещото лице при изготвяне на приетата по делото съдебно-медицинска експертиза в частта досежно нараняванията на ищеца, действително описва наличие на охлузвания по китките. Това обаче съвсем не е достатъчно, за да се приеме, че те са били нанесени именно от ответниците и то във връзка с процесния инцидент, тъй като нито един от останалите четири елемента на деликта-деяние, вина, противоправност и причинна връзка, не е доказан, за да може тук за пръв път да се ангажира отговорност. В този смисъл заключението на вещото лице по СМЕ в тази му част не следва да се кредитира, защото не установява релевантни за делото обстоятелства, свързани с предмета на спора.

От събраните доказателства се установява, че свидетелят Р. М. Ч., който има

роднинска връзка с О. Ч. има лични възприятия на пряк очевидец, възприема случилото се и установява, че по време на скандала се намирал на терасата на къщата си, която е на разстояние около 120 метра. Свидетелят твърди, че видял как А. Ч. бутнал брат си О. Ч. на земята, след което А. Ч. се нахвърлила върху него. Свидетелят не установява да е видял А. и А. Ч. да са удряни от други лица.

Съдът счита, че следва да кредитира показанията на този свидетел предвид тяхната непредубеденост и незаинтересованост, макар същият има роднинска връзка и с двамата братя, няма данни да е в конфликт с някоя от страните. Освен това показанията на този свидетел са правдоподобни, тъй като от приложеното и прието като доказателство медицинско удостоверение №20/2018 година (л.58 – 60) издадено по искане на ответника О. Ч., в деня на инцидента са констатирани травматични увреждания.

Не без значение за спора е, че към момента на началото на инцидента не е установено ищецът да е бил в добро здраве. При извършения ѝ преглед в МБАЛ С. на 31.03.2018 година дежурният лекар е установил единствено видими промени с охлузвания по китките, обстоятелство подчертано и от съдебния лекар в издаденото от него съдебно удостоверение, в какъвто смисъл е констатацията на районна прокуратура - дежурните служители от полицията посетили местопроизшествието на място сочат, че лицата нямали видими наранявания. В амбулаторния лист (л.17) при прегледа на ищеца на 31.03.2018 година е отбелязано охлузвания по китките. Ив СУ и амбулаторния лист в анамнеза е описано, че пациента е изписан наскоро от ревматология с ревматоиден артрит и множествена локализация за гонартроза в дясно.

Не е установено по делото изложеното от ищеца в исковата молба, че при възникналия конфликт О. Ч. и Р. К. го съборили на земята и му нанесли множество удари с юмруци и ритници по тялото. Твърдението се опровергава от показанията на свидетеля Р. Ч..

Съдът счита също така, че от данните по делото не е категорично установено ответникът Р. К. да е участвал в побоя над ищцата. Този извод се налага от показанията на свидетеля Р. Ч., който твърди обратното, че е възприел фактическа обстановка, в която О. Ч. бутнал брат си и А. Ч. се нахвърлила върху него, категоричен е, че не е видял А. Ч. и А. Ч. да са били удряни от други лица.

Дори да се приеме, че първоначално ответникът О. Ч. е проявил неуместно държание спрямо ищеца, нараняванията му подсказват, че вероятно е използвана прекомерна физическа сила за овладяване на ситуацията.

Предвид изложеното следва да се приеме, че съвкупната преценка на доказателствата не сочи на безсъмнен извод, че именно в резултат на извършените действия от двамата ответници по време на инцидента на 31.03.2018г. ищецът е получил констатираните при отвеждането му в болницата физически травми, респективно, съпътстващите ги психически

такива. Не е доказано противоправно деяние на ответниците в причинна връзка с твърдените за претърпени вреди, независимо, че вината се презумира съгласно чл.45 ал.2 ЗЗД, тъй като се релевират възражения и доказателства за изключващи я обстоятелства. При тези обстоятелства настоящият състав намира, че не са налице всички елементи от фактическия състав на чл.45 ЗЗД и няма основания за ангажиране деликтната отговорност на ответниците.

С оглед на дотук изложеното, съдът намира, че не се установи при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца ответниците да са участвали в побоя над ищеца. Дори и да се приеме, че показанията на свидетеля Р. са изцяло недостоверни, при липсата на други доказателства относно случилото се и участието на всеки от ответниците в събитието на 31.03.2018 година побой и участието на ответниците в побой, при който на ищеца са причинени процесните увреждания, остава изцяло недоказано и исковете следва да се отхвърлят изцяло.

С оглед изхода на спора и тъй като са своевременно поискани и надлежно документирани се дължат на ответниците направените разноски по делото, които са своевременно поискани и надлежно документирани и следва да се възложат в тежест на ищцата в размер на сумата 370 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното съдът, в настоящия си състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявените А. Х. Ч., ЕГН*, от гр.М., ул. " ... №.. в обективно и субективно съединение искове с правно основание чл.45 от ЗЗД, срещу О. Х. Ч. - гр. М., ул. „... №.., ЕГН * и Р. И. К. - ул. „... №.., гр. М., ЕГН *, да бъдат осъдени солидарно да му заплатят сумата 2 000 лева (две хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания в резултат на причинените на ищеца на 31.03.2018г. в м." Кулето" кв. Малка река, гр.М. болки и страдания от нанесени удари, и причинена контузия на гръдния кош, контузия на корема, и кръвонасядания на двете ръце, довели до болки и страдания без разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК по смисъла на чл.130, ал.1 от НК, съгласно СМУ №20/2019 година на С. лекар при МБАЛ С., като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА А. Х. Ч. да заплати на О. Х. Ч. и Р. И. К. направените разноски за тази инстанция в размер на сумата 370 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – С., в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: